

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (fjärde avdelningen)
den 17 september 1998

Mål T-40/98

Giuliano Pagliarani
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tjänstemän – Placering i lönegrad – Nya omständigheter – Avvisas”

Fullständig text på franska II - 1555

Saken: Talan om ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut av den 28 oktober 1993 om att placera sökanden i lönegrad B 3, löneklass 3, och av tillsättningsmyndighetens beslut av den 8 december 1997 om avslag på sökandens klagomål, i den mån sökandens dokumenterade arbetslivserfarenhet inte har beaktats, samt talan om skadestånd för den ekonomiska skada som sökanden påstår sig ha orsakats av dessa beslut.

Utgång: Avvisning. Sökanden förpliktas att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Resumé av beslutet

Sökanden anställdes som tillfälligt anställd vid kommissionen, med verkan från och med den 1 juli 1993, varvid han preliminärt placerades i lönegrad B 5, löneklass 1.

Den 28 oktober 1993 placerades sökanden slutgiltigt i lönegrad B 3, löneklass 3, med verkan från och med den 1 juli 1993.

Sökanden anförde den 3 februari 1994 klagomål med stöd av artikel 90.2 i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (tjänsteföreskrifterna) i syfte att få sin placering i lönegrad ändrad. Han gjorde gällande att hans militärtjänst, fyra år vid universitetet i Bologna, och hans arbete vid Foschi-varvet borde ha beaktats som arbetslivserfarenhet. Detta klagomål avslogs genom tillsättningsmyndighetens beslut av den 4 juli 1994.

Sökanden tillställde den 31 januari 1997 kommissionen en skrivelse som han betecknade som en begäran enligt artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna. Då han inte erhöll något svar, sände han den 9 juni 1997 kommissionen en skrivelse som han betecknade som klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna. Kommissionen avslog detta klagomål genom skrivelse av den 8 december 1997.

Upptagande till sakprövning

Förstainstansrätten erinrade om att tidsfristerna för klagomål och överklagande enligt artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna utgör tvingande rätt och något som varken parterna eller domstolen kan råda över, eftersom de har upprättats för att säkerställa tydlighet och säkerhet i rättsliga situationer. Eventuella undantag från dessa tidsfrister skall ges en restriktiv tolkning (punkt 25).

Hänvisning till förstainstansrätten den 11 juli 1997, T-16/97, Chauvin mot kommissionen, REGP 1997, s. II-681, punkt 32

Förstainstansrätten anmärkte att sökandens talan syftade till att få besluten av den 8 december 1997 och den 28 oktober 1993 ogiltigförklarade.

Förstainstansrätten ansåg att beslutet av den 8 december 1997 endast bekräftade beslutet av den 28 oktober 1993 om sökandens placering i lönegrad, varvid den enda nya omständigheten i detta beslut rörde olika handlingar som sökanden anfört till stöd för en eventuell förnyad tidsfrist för att anföra klagomål. Förstainstansrätten fann att eftersom beslutet av den 8 december 1997 var ett rent bekräftande beslut gick det inte sökande emot och han kunde således inte väcka talan mot detsamma (punkt 28).

Hänvisning till förstainstansrätten den 15 december 1995, T-131/95, Progoulis mot kommissionen, REG 1995, s. II-907, punkt 35; förstainstansrätten den 7 juni 1991, T-14/91, Weyrich mot kommissionen, REG 1991, s. II-235, punkt 43

Förstainstansrätten ansåg att sökandens talan i själva verket endast syftade till att få till stånd en omprövning av beslutet av den 28 oktober 1993. Sökanden hade emellertid inte inom föreskriven tidsfrist väckt talan mot beslutet om avslag på hans klagomål av den 4 juli 1994. Förstainstansrätten fann därför att beslutet av den 28 oktober 1993 hade vunnit laga kraft (punkt 30).

Förstainstansrätten erinrade om att en tjänsteman inte kan ifrågasätta ett beslut om villkoren för hans ursprungliga anställning efter det att detta beslut har vunnit laga kraft. Även om varje tjänsteman enligt artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna kan begära att tillsättningsmyndigheten fattar beslut i en fråga som rör honom, innebär denna möjlighet inte att tjänstemannen kan kringgå tidsfristerna för att anföra klagomål och väcka talan i artiklarna 90 och 91 genom att i en begäran indirekt ifrågasätta ett tidigare beslut som inte har ifrågasatts inom tidsfristen. Endast förekomsten av nya och väsentliga omständigheter kan berättiga en ansökan om omprövning av ett sådant beslut (punkterna 31 och 32).

Hänvisning till Progoulis mot kommissionen, nämnd ovan, punkt 38; Chauvin mot kommissionen, nämnd ovan, punkt 37; domstolen den 15 maj 1985, 127/84, Esly mot kommissionen, REG 1985, s. 1437, punkt 10

Förstainstansrätten erinrade om att i princip kan inte ens omständigheten att en sökande senare upptäcker en tidigare föreliggande omständighet jämföras med en ny omständighet som kan motivera att frister för talan åter börjar löpa utan att rättssäkerhetsprincipen åsidosätts. Tidigare föreliggande omständigheter som redan var kända för sökanden kan än mindre utgöra nya och väsentliga omständigheter som kan utgöra grund för en ny tidsfrist (punkt 33).

Hänvisning till förstainstansrätten den 21 februari 1995, T-506/93, Moat mot kommissionen, REGP 1995, s. II-147, punkt 28; förstainstansrätten den 28 maj 1998, T-78/96 och T-176/96, W mot kommissionen, REGP 1998, s. II-0000, punkt 68

Förstainstansrätten ansåg att sökanden inte hade styrkt att det förelåg en enda ny och väsentlig omständighet som skulle kunna utgöra grund för att ompröva beslutet av den 28 oktober 1993. Förstainstansrätten fann därför att yrkandet om ogiltigförklaring skulle avvisas (punkt 39).

Skadeståndsyrkandet

Förstainstansrätten erinrade om att när ett skadeståndsyrkande är nära knutet till ett yrkande om ogiltigförklaring, skall skadeståndsyrkandet avvisas om yrkandet om ogiltigförklaring har avvisats. Eftersom så här var fallet avvisade förstainstansrätten skadeståndsyrkandet (punkterna 43 och 44).

Hänvisning till förstainstansrättenden 25 september 1991, T-5/90, Marcato mot kommissionen, REG 1991, s. II-731, punkt 49; förstainstansrättenden 24 juni 1992, T-11/90, H.S. mot rådet, REG 1992, s. II-1869, punkt 25; förstainstansrättenden 15 februari 1995, T-112/94, Moat mot kommissionen, REG 1995, s. II-135, punkt 30; förstainstansrättenden 21 februari 1995, Moat mot kommissionen, nämnd ovan; förstainstansrättenden 30 november 1995, T-507/93, Branco mot revisionsrätten, T-507/93, REGP 1995, s. II-797, punkt 42

Rättegångskostnader

Förstainstansrätten ansåg att det, med hänsyn till tjänsteföreskrifternas bestämmelser och fast rättspraxis, var lätt att förutse att talan skulle komma att avvisas. Förevarande talan syftade till att ifrågasätta ett beslut från år 1993 som sökanden redan utan framgång hade ifrågasatt, dock utan att väcka talan, varför talan förorsakat onödiga ytterligare kostnader. Förstainstansrätten förpliktade därför sökanden att ersätta samtliga rättegångskostnader (punkt 50).

Domslut:

Talan avvisas.

Sökanden skall ersätta samtliga rättegångskostnader.